

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
 لجنة الانتخابات المركزية
 The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
 Deputy President of the Supreme Court
 Chairman of the Central Elections
 Committee for the 26th Knesset

قاضي نوح سولبرج
 نائب رئيس المحكمة العليا
 رئيس لجنة الانتخابات
 المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
 המשנה לנשיא בית המשפט העליון
 יושב ראש ועדת הבחירות
 המרכזית לכנסת ה-26

- תב"כ 28/26
- תב"כ 29/26
- תב"כ 30/26
- תב"כ 31/26
- תב"כ 33/26

עו"ד ורו"ח ירון מאירי

העותר:

נגד

המשיבים:

1. יואב קיש, שר החינוך
  2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
  3. משרד החינוך
  4. היועצת המשפטית לממשלה
- תב"כ 28/26
1. מיקי זוהר, שר התרבות והספורט
  2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
  3. משרד התרבות והספורט
  4. היועצת המשפטית לממשלה
- תב"כ 29/26
1. מירי רגב, שרת התחבורה והבטיחות בדרכים
  2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
  3. משרד התחבורה והבטיחות בדרכים
  4. היועצת המשפטית לממשלה
- תב"כ 30/26
1. יריב לוין, שר המשפטים
  2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
  3. משרד המשפטים
  4. היועצת המשפטית לממשלה
- תב"כ 31/26
1. דוד אמסלם, השר לשיתוף פעולה אזורי, השר הממונה על רשות החברות הממשלתיות והשר המקשר בין הממשלה לכנסת
  2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
  3. משרד המשפטים
  4. משרד לשיתוף פעולה אזורי
  5. משרד ראש הממשלה
  6. היועצת המשפטית לממשלה
- תב"כ 33/26

עתירות לצווי מניעה לפי סעיף 17 ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותר:	בעצמו
בשם המשיבים 1 ו-2 בכל	
העתירות:	עו"ד אבי הלוי
בשם שאר המשיבים בכל	
העתירות:	עו"ד יונתן ברמן

החלטה

עתירות על סרטונים שצולמו בלשכות שרים.

רקע וטענות הצדדים

1. העותר, עו"ד ורו"ח ירון מאירי, טוען כי שרים אחדים צילמו בלשכותיהם סרטונים ובהם תוכן שעולה כדי תעמולת בחירות – ופרסמו את הסרטונים בחשבונותיהם ברשת טיקטוק. לטענת מאירי, מדובר בתעמולת בחירות שנעשתה תוך שימוש בנכסי הציבור, בניגוד לסעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959 (להלן: סעיף 2א). נכסי הציבור – הריהם הלשכה, סמלי המשרד הרשמיים, דגל ישראל, תואר השרות. אלו פרטי השרים והסרטונים:

א. השר יואב קיש, שר החינוך (תב"כ 28/26) – סרטון אחד, מיום 24 באוגוסט 2025.

ב. השר מיקי זוהר, שר התרבות והספורט (תב"כ 29/26) – סרטון אחד, מיום 29 בדצמבר 2025.

ג. השרה מירי רגב, שרת התחבורה והבטיחות בדרכים (תב"כ 30/26) – 4 סרטונים, מימים 27 בנובמבר 2025, 17 בדצמבר 2025, 18 בינואר 2026 ו-18 בפברואר 2026.

ד. השר יריב לוין, שר המשפטים (תב"כ 31/26) – 6 סרטונים, מימים 1, 3 ו-30 בספטמבר 2025, 29 באוקטובר 2025, 20 בנובמבר 2025 ו-23 בדצמבר 2025.

ה. השר דוד אמסלם, השר לשיתוף פעולה אזורי, השר הממונה על רשות החברות הממשלתיות (במשרד המשפטים) והשר המקשר בין הממשלה לכנסת (תב"כ 33/26) – 2 סרטונים, מימים 29 ביוני 2025 ו-17 בדצמבר 2025. כבר ביום 18 במאי 2026, מועד הגשת התשובה מטעם המשיבים שמיוצגים בידי פרקליטות המדינה, סרטונים אלו לא היו זמינים עוד. העתירה בעניינם – התייתרה.

מאירי ביקש כי אורה לשרים – להסיר סרטונים אלו, ולהימנע מפרסום תעמולת בחירות שצולמה בלשכותיהם; ולליכוד – לוודא ששרים מטעמה אינם משתמשים בנכסי הציבור בקשר עם תעמולת בחירות.

2. משרדי הממשלה השונים והיועצת המשפטית לממשלה ציינו בתשובתם כי לאחרונה נקבע שצילום בלשכת שר – נחשב לשימוש בנכסי הציבור. עמדה זו אף עולה בקנה אחד עם הנחיות היועצת המשפטית לממשלה. לעומת זאת, אין מניעה להשתמש בתואר "שר" או "שרה". אשר לסרטונים השונים מושא העתירה, תוכנם – נועד להשפיע על ציבור הבוחרים על דרך של הצגת עמדות ומדיניות; מקום פרסומם – חשבונות אישיים-פוליטיים. על כן יש לראות בהם תעמולת בחירות (וחזקה זו לא נסתרה). עם זאת, צו כללי על פרסומים עתידיים – אין נהוג ליתן.

3. השרים – כולם חברים במפלגת "הליכוד". כל שר הגיש תשובה עם המפלגה, למעט השר לוי (אף שיוצג בידי עורך הדין של המפלגה). תוכן תשובותיהם – דומה. ראשית, המפלגה אינה מעורבת ביצירת הסרטונים ובפרסומם, ועל כן אין עילה כלפיה. לגוף העניין, המעמד הציבורי של נבחר הציבור אינו נכס הציבור. גם צילום סרטון בלשכת שר אינו שימוש בנכסי הציבור. השרים מבטאים בסרטונים את תפיסות עולמם בנושאים שעל סדר היום הציבורי ושבתחומי משרדיהם – ביטוי מוגן בחופש הביטוי הפוליטי. אין בדבריהם קריאה מפורשת להצביע כך או אחרת. זו אינה תעמולת בחירות. לגבי סרטונים 'ותיקים' – נטען כי העתירה הוגשה בשיהוי.

השר לוי הוסיף שיש להישמר מפני קביעה כי עצם הופעת שר בלשכתו או התייחסותו לנושאים שבתחום אחריותו – יש בהם משום תעמולת בחירות אסורה. קביעה כזו תפגע ביכולת של נבחר ציבור לדון עם הציבור בנושאים שעל סדר היום. ודאי כך לגבי שר המשפטים, שתפקידו כרוך בנושאי חוקה, משטר ומוסדות. לוי לא קרא להצביע בבחירות, לא פנה "פנייה אלקטורלית מובהקת", ואין בסרטונים משום שימוש אסור במשאבי המדינה, הציבור או הממשלה.

דיון והכרעה

4. לאחר שעיינתי בעתירות ובנספחיהן, באתי לכלל מסקנה שדין העתירות – להתקבל בעיקרן (למעט העתירה נגד השר אמסלם, שכאמור התייתרה). מאחר שבכל העתירות עולה סוגיה דומה, תשובות המשיבים השונים דומות (ותשובת אלו המיוצגים בידי פרקליטות המדינה – אף הוגשה במאוחד לאחר קבלת רשות), מצאתי לנכון להכריע בהן במאוחד.

5. סעיף 2א מורה: "לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף [ציבורי כמפורט שם], ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין

המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט... שני חריגים, אחד מהם אזכיר בהמשך. על חומרת האיסור ניתן ללמוד הן מתחולתו גם שלא בתקופת בחירות (סעיף 2 לחוק), הן מההתייחסות העקיבה אליו כאל אחת מאבני הראשה של החוק (ער"ם 5/26 עורכי דין לקידום מינהל תקין (ע"ר) נ' עיריית יקנעם עילית, פסקה 9 (21.6.2023)). האיסור נועד להשיג תכליות חשובות: לשמור על השוויון בין המועמדים בבחירות, כך שבעל תפקיד מכהן לא יהנה מיתרון בגישה למשאבי הציבור; לשמור את נכסי הציבור למטרתם, טובת הציבור כולו, ולא לטובת מועמד פלוני ורשימתו; ולשמור על אמון הציבור בכך שהשירות הציבורי לא-פוליטי (בג"ץ 1931/21 נתניהו נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים וארבע, פסקה 7 לפסק הדין של השופט ד' מינץ (19.3.2021)). לאיסור שני מרכיבים עיקריים: תעמולת בחירות ושימוש בנכסי הציבור. אפתח בשני.

6. אני מסכים עם המשיבים כולם, כי השימוש בתואר "שר" או "שרה" – אינו שימוש בנכסי הציבור. גם דגל המדינה אינו נכס הציבור לעניין סעיף 2א (תב"כ 12/23 עוצמה יהודית – חזית יהודית לאומית נ' כחול לבן-יש עתיד-חוסן לישראל-תלם (3.2.2020)). בשונה מכך, סמל המדינה – כבר נפסק – נחשב לנכס הציבור (תב"כ 28/22 שילוני נ' נתניהו (16.9.2019)). אולם עיקר הדיון בענייננו נסב על לשכות השרים. אף שר לא הכחיש שהסרטונים מושא העתירה צולמו בלשכתו; דומה שבטענותיהם אף אישרו זאת במשתמע, בכך שטענו כי אין כאן שימוש בנכסי הציבור. אולם בתב"כ 5/26 בן מאיר נ' בן גביר (22.9.2024) קבעתי שלשכת שר היא נכס הציבור, ולכן אסור לצלם בה תעמולת בחירות. באותו מקרה אף דחיתי טענה ולפיה הלשכה נכנסת לגדרי נכסים "שהועמדו על ידי המדינה לרשותו של שר", אחד החריגים לאיסור שבסעיף 2א. גם דחיתי (בפסקה 21) טענה ולפיה איסור שכזה יפגע ביכולת של שר למלא את תפקידו. הטעמים לכל אלו מפורטים שם, והמתעניין – יעיין. בקביעה זו אין שום כוונה להגביל את תוכן הדברים. אדרבה, רצוי ששר – וכל נבחר ציבור – יאמר לקהל הבוחרים מהן עמדותיו ומעשיו. אולם המחוקק קבע איסור על שימוש בנכסי הציבור בקשר עם תעמולת בחירות. לצורך העתירות שלפנינו, מדובר בהגבלה על מקום צילום הביטוי, ולא על תוכנו. אותם ביטויים אפשר לומר – ולצלם – במקום שאינו נכס הציבור לצורך סעיף 2א.

7. מאחר שרכיב השימוש בנכסי הציבור מתקיים בכל הסרטונים מושא העתירה, נותר לבחון את הרכיב השני השנוי במחלוקת: תעמולת בחירות. כידוע, מדובר בפרסום שתכליתו הגְבֵרָה – להשפיע על הבוחר בעניין הבחירה: להניעו לבחור כך או אחרת, להניאו מבחירה מסוימת או להשפיע על העדפתו הפוליטית; ותכלית זו גוברת על תכליות אחרות בפרסום. כמה מבחני משנה מסייעים לזהות "תעמולת בחירות": בעיקר תוכן הפרסום, ולצידו תכלית חלופית לפרסום, זהות המפרסם ויוזם הפרסום; באיזו מִסְדָּת (פלטפורמה) הופיע הפרסום; עיתוי הפרסום; קרבתו לבחירות, ועוד (תב"כ 17/26 בן מאיר נ' בן גביר, פסקה 6 (31.3.2026) (להלן: עניין הלשכה), והמקורות שנזכרים שם).

8. על רקע זה בחנתי את הסרטונים מושא העתירה.

א. שר החינוך קיש התבטא נגד ראש עיריית תל אביב-יפו על שהפך את עירו "לעיר פרוגרסיבית ללא סממנים של יהדות", הצהיר "לא ניתן לו", והודיע: "נמשיך לחזק את היהדות בתוך מערכת החינוך" ולהילחם בפרוגרסיבים.

ב. שר התרבות והספורט זוהר הציג פרסום ביקורת עליו שכללה את הביטוי "צ'חצ'ח". השר אמר: "אם לעצור סרטים נגד חיילי צה"ל הופך אותי לצ'חצ'ח, אז אני צ'חצ'ח גאה".

ג. שרת התחבורה והבטיחות בדרכים רגב הביעה מחאה כלפי שר האוצר ומשרדו על פרסום ולפיו מחירי הנסיעה בתחבורה הציבורית יעלו, עמדה על חשיבות התחבורה הציבורית והוסיפה שהמשתמשים בה "לא יהוו פרה חולבת של האוצר"; סיפרה שחיילים וחיילות משוחררים, כמו גם בנות שירות לאומי ובני שירות לאומי לשעבר, נהנים מנסיעה חינם בתחבורה הציבורית במשך שנה – כחלק מתוכנית "צדק תחבורתי" שהשרה יזמה; דיווחה על התקדמות הכנסת שירות ההסעה Uber לישראל וציינה שתיעשה בשיח עם נהגי המוניות; והציגה תוכנית בהובלתה להוזלת מחירי כרטיסי טיסה, וביקרה את חברת "אל על" לגבי חלוקת רווחיה במלחמה הנוכחית.

ד. שר המשפטים לוינ ביקר את בג"ץ על החלטה בעתירה בעניין פיטורי היועצת המשפטית לממשלה, והודיע שלא יהיה שיתוף פעולה עם היועצת; הטיל חלק מהאחריות לאירוע הצתה על היועצת המשפטית לממשלה ועל שופטי בג"ץ שמחייבים את המשך כהונתה, וקרא לחברי הממשלה להמשיך בהליכי פיטורי היועצת המשפטית לממשלה ומינוי ראש שב"כ חדש; בירך את ראש השב"כ הנכנס על מינויו, וראה במינוי המשך למינויים נוספים של אלו שלא יכלו להתמנות בעבר, ולמאבק בעניין מערכת המשפט; תיאר כיצד "החקיקה המשפטית" ומהלכים נוספים מחוללים שינויים בפועל; ובשני סרטונים מנה קשיים בפעולת רשויות אכיפת החוק ב"פרשת הפצ'רית", תיאר את ניסיונותיו למנות מלווה לחקירה וביקר גורמים שונים על שפעלו למנוע זאת ממנו.

בסרטונים אלו השר או השרה מציגים את עמדתם, מתארים את הישגיהם, מביעים את כוונתם לפעול – לרוב שילוב של כמה מאלו. גם כאשר הציגו עמדה בנושא מקצועי שקשור לתחום משרדם, לפנינו הצגת העמדה האישית של השר או השרה (אף אם כך יפעל המשרד בפועל), "מפי הגבורה שמענום" (בבלי, מכות כד, ע"א). אין מדובר בהבעת עמדה רשמית מצד המשרד, באמצעות דוברות המשרד או כחשבון רשמי של המשרד. הן בהצגת עמדותיהם, הן בהצגת הישגיהם בעבר, בהווה או לעתיד לבוא – מבקשים השרים לגרום לציבור לתמוך בהם, ובכך יום הבחירות – לבחור בהם וברשימתם. זו התכלית העיקרית, הגְבֵרָה, של סרטונים אלו. כפי שנקבע לא אחת בעבר, אין הכרח בקריאה מפורשת

להצביע כך או אחרת, כדי שתהיה תעמולת בחירות. הבוחר – עיניו בראשו, ומבין מה אמורה להיות התוצאה בקלפי בעקבות כל סרטון. תוכן הסרטונים, מפרסמיהם, יוזמי פרסומם ומסדת הפרסום – כולם, ודאי בהצטרפם, מובילים בבירור למסקנה זו. הסרטונים נחשבים לתעמולת בחירות. אדגיש שוב: אין פסול בכך ששר או שרה מבטאים ברבים את עמדתם ואת הישגיהם. אדרבה, חשוב שיעשו זאת. על זאת יעמדו למשפט הציבור – אך לא תוך שימוש בנכסי הציבור.

9. אין צורך לדון כאן דיון כולל בסוגיית השיהוי בעתירות תעמולת בחירות. לפנינו סרטונים שעדיין מופיעים בחשבונות הטיקטוק של השרים. הסרטונים – עודם זמינים, ואפשר שבוחרים ייתקלו בהם (או שפלוני יפנה אליהם). במובן זה עדיין אפשר ליתן צו נגד "המשכתו" של מעשה העבירה על סעיף 2א (סעיף 17ב(א) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959). העתירות הוגשו ביום 30 באפריל 2026; הסרטון המוקדם ביותר התפרסם ביום 24 באוגוסט 2025, כשמונה חודשים לפני כן (וכשנה לאחר ההחלטה בעניין הלשכה). אני סבור שהזמן שחלף אינו מצדיק לדחות את העתירות רק מטעם זה. בהקשר זה, מאירי טען שטיקטוק מציעה לגולשים לצפות בסרטונים נוספים שלא לפי מועד פרסומם, ולכן קיימת חשיבות מיוחדת להסיר ממנה סרטונים גם אם התפרסמו לפני זמן רב. נוכח מסקנתי האמורה, אין לי צורך להידרש לכך (ראו גם תב"כ 19/26 מאירי נ' בן גביר, סוף פסקה 2 (16.4.2026), על טענתו זו ופנייה מוקדמת).

10. לאחר שהגעתי למסקנה כי לפנינו תעמולת בחירות תוך שימוש בנכסי הציבור, הסעד הראוי הוא צו להסרת הסרטונים מושא העתירות. מאירי ביקש גם צו כללי על פרסומים עתידיים וצו לליכוד לפקח על נבחרי הציבור מטעמה. לא מצאתי לנכון ליתן צווים אלו. שניהם "הנחיה כללית לשמור על הוראות הדין – וזהו המובן מאליו" (תב"כ 48/24 רשימת הציונות הדתית בראשות בצלאל סמוטריץ' לכנסת ה-24 נ' רשימת ש"ס לכנסת ה-24, פסקה 4 (23.3.2021)).

סוף דבר

11. העתירה בתב"כ 33/26 התייתרה ונמחקת בזאת. אומנם השר אמסלם והליכוד הגישו תחילה תשובה לעתירה, אולם לבסוף השר מחק את הסרטונים מושא העתירה לפני בירור העניין לגופו. בנסיבות אלו החלטתי לחייב את השר והליכוד בהוצאות מופחתות בסך 2,000 ש"ח בסך הכול.

12. העתירות בתב"כ 28/26, 29/26, 30/26 ו-31/26 מתקבלות. כל אחד מהשרים המשיבים בארבע עתירות אלו יסיר מחשבונותיו ברשתות החברתיות את הסרטון או הסרטונים מושא העתירה נגדו. השרים והליכוד יישאו בהוצאות העותר, כדלקמן:

א. תב"כ 28/26: סרטון אחד, מיום 24 באוגוסט 2025 – 2,500 ש"ח.

ב. תב"כ 29/26: סרטון אחד, מיום 29 בדצמבר 2025 – 2,500 ש"ח.

ג. תב"כ 30/26: 4 סרטונים, מימים 27 בנובמבר 2025, 17 בדצמבר 2025, 18 בינואר 2026 ו-18 בפברואר 2026 (שני האחרונים חדשים יחסית בעת הגשת העתירה) – 9,000 ש"ח.

ד. תב"כ 31/26: 6 סרטונים, מימים 1, 3 ו-30 בספטמבר 2025, 29 באוקטובר 2025, 20 בנובמבר 2025 ו-23 בדצמבר 2025 – 11,000 ש"ח.

בקביעת ההוצאות הבאתי בחשבון, בין היתר, את היותן של העתירות דומות במהותן כך שכתבתן לא דרשה אותה השקעה בכל כתיבה מחדש, אך גם את מספר הסרטונים בכל עתירה ואת מועדי פרסומם.

ניתנה היום, ט"ו בסיוון התשפ"ו (31 במאי 2026).

נעם סולברג, שופט

**המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26**

